
Troters de Pere el Gran

Autor:

Data de publicació: 23-10-2011

Missatger

Tipus d'ocupació

treballador manual

Camp de
treball

repartiment

El missatger[1] troter o correu era la persona que tenia l'ofici de portar la correspondència epistolar, "a peu" o "a cavall", utilitzant (o no) les postes situades en els camins amb una separació de dues o tres llegües per a facilitar que ells o altres viatgers tinguessin cavalls de refresc per anar amb tota diligència d'un lloc a un altre fins i tot entre països diferents.[2]

Els correus (així com els conductors i postillons) que anaven d'ofici, se'ls permetia dur qualsevol tipus d'arma prohibida i no podien ser detinguts per les justícies per motiu de deute ni fins i tot de delictes, tret que aquest fos digne de pena corporal.

En cas de detenció, si no n'hi havia al poble cap administrador de posta que el nomenés, la justícia nomenava sense dilació un altre correu que servís en lloc del detingut, i instruïa en el termini de vint-i-quatre hores les primeres diligències que remetien el reu al jutge competent. Podien ser detinguts doncs, però havia de ser en casos de sospita fonamentada.

Contingut

Missatger o carter, impressió acolorida a mà per Felice Beat, (Japó) entre 1863 i 1877.

En la història antiga, els missatges es lliuraven a mà mitjançant diversos mètodes, incloent soldats, coloms missatgers i genets a cavall. Abans de la introducció dels serveis de missatgeria mecanitzats, els missatgers a peu corrien físicament quilòmetres fins a les seves destinacions. Xenofont va atribuir el primer ús de missatgers al Persa del príncep Cir el jove. El 490 aC a Grècia el missatger Fidípides va córrer 26 milles des de Marató fins a Atenes per portar les notícies de la victòria grega sobre els perses, i va morir dient "chairete, nikomen" (Hail, hem guanyat). La cursa de llarga distància coneguda com a marató rep el nom d'aquesta cursa.

Anabasi

A partir de l'època d'August, els antics grecs i romans feien servir una classe de missatgers muntats a cavall i carro anomenats anabasi per portar missatges i comandaments ràpidament a llargues distàncies. [3]

La paraula "anabasi" ve del grec ???????? (adscensus , "muntatge"). [4] els grecs "hemeredromi", que portaven els seus missatges a peu. A Gran Bretanya romana, Rufinus va fer ús d'anabasi, tal com es documenta a les memòries de Saint Jerome (adv. Ruffinum , l. 3. c. 1.): "Idcircone Cereales et Anabasi tui per diversas provincias cucurrerunt, ut laudes mezire legerent?" ("És per això que els vostres cereals i Anabasi van circular per moltes províncies, perquè poguessin llegir els meus elogis?")

Troters

A l'Edat Mitjana, les corts reials mantenien els seus propis missatgers als quals se'ls pagava poc més que els treballadors habituals.

El correu no només era un empleat del govern, sinó que estava subjecte en temes de jurisdicció civil i criminal als seus propis tribunals privats, és a dir, a les províncies per mitjà de subdelegats que coneixien en primera instància les causes relatives al ram i als empleats del mateix i en la cort per mitjà d'una junta suprema que entenia en grau d'apel·lació de les causes que se li portaven de les subdelegacions.

Tenien com a missió fer passar d'uns punts a uns altres els plecs i cartes del govern i dels particulars per cert preu corresponent a les distàncies i a la cura que exigia tan important servei. Pere el Gran els legisla amb el nom de "troters" en una ordre de 1283.[5]

Estafeta de correus

Imatge on es pot veure un "estafeta" en acció, gravat en coure de 1648

Avui dia s'entén per estafeta (que abans era el missatger) la casa o lloc on es reben i donen les cartes i per posta la casa o lloc on hi ha les postes.

En un altre temps s'entenia per estafeta, mot que ve de l'italià Staffa, un correu que portava un únic paquet o missatge d'un lloc a un altre (caminant o a cavall) amb una escorta de dos guies o conductors que en confirmaven la importància. Posteriorment, l'estafeta realitzava la mateixa escomesa pels camins però sense aquests dos guies.

L'estafeta era més o menys un correu: menys que un correu, perquè aquest estava encarregat de diversos despatxos i més que un correu, l'estafeta tan sols tenia la missió de portar oficialment una única notícia, però era una notícia d'alta importància.

Avui dia una estafeta és l'establiment on es dipositen les lletres per al seu enviament i es recullen les que s'hi reben.

Vegeu també

Miquel Strogoff
Oficina de correus
Carter
Camí dels espanyols
Pas del Sant Gotard
Bústia
Bernat Marcús
Francesc I de Tassis

Referències

? missatger a Optimot

? Baudry ((París)). Tesoro de novelistas españoles antiguos y modernos. Baudry, libreria europea, 1847, p. 88– [Consulta: 25 novembre 2012].

? «[<http://digidoll.library.wisc.edu/cgi-bin/HistSciTech/HistSciTech-idx? Type = turn & id = HistSciTech.Cyclopaedia01 & entity = HistSciTech.Cyclopaedia01.p0129 Cyclopædia, or, An diccionari universal de les arts i les ciències: Alguazil - anagram>]» (en català). digidoll.library.wisc.edu. [Consulta: 10 març 2017].

? Hofmann, Johann Jacob. «[<http://www.uni-mannheim.de/mateo/camenaref/hofmann/hof1/s0192b.html Lexicon Universale: ANA->]». www.uni-mannheim.de. [Consulta: 10 març 2017].

? Josep Llopis; Juan Pablo Martí. Constitutions y altres drets de Cathalunya: compilats en virtut del Capitol de cort LXXXII. De las Corts per la S. C. y R. Majestat del Rey Don Philip IV. Nostre Senyor celebradas en la civtat de Barcelona any M.DCCII. En casa de Joan Pau Marti y Joseph Llopis estampers, 1704, p. 150– [Consulta: 24 novembre 2012].

Enllaços externs

A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: Missatger

EPosta

Registres d'autoritat

GND: 4146405-9
LCCN: sh85083976
NDL: 01160921

GEC: 0101162